

OBIEKCYJA (3) sb f

Teksty nie oznaczają ó oraz é.

sg A obiekcyją (1). ◇ pl N obiekcyj(e) (1). ◇ D obiekcyjám (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Argument, zarzut przeciw czemuś [obiectio – zadanie, wyrzucenie czego na oczy, też zabieżeenie temu wespolek s odpowiedziem, coby mogło naprzeciwko być przywiedziono Mącz 162c; zadanie komu czego, zadawanie, zarzucanie, przymówka – obiectio Cn] [czyja: G sb (2), ai (1)] (3) : A iefli fię też obiekcyam áduerfarzow nászych chcemy przyśluchác/ y to ku objaśnieniu prawdy nam pomoc może. WysKaz 32.

obiekcyja przeciwko czemu (1): Dwie obiekcyje Heretyckie przeciwko czyścowi. WysKaz 32 marg.

Szereg: »wywod i obiekcyja« (1): Iuż tedy ná ten wywod/ y obiekcyą/ íprzećiwnikow odpowiadam. NiemObr 35.

Synonimy: argument, obwinienie, oskarżenie, racyja, wywod, zarzut.